

Виадана, Лудвико — Viadana, Ludviko — църковен компонистъ и създател на генералбаса, род. 1564 въ Виадана при Мантуа, умр. 2 май 1627 въ Гуатиери. Въ своитѣ Concerti ecclesiastici 1602—1603 г. той пръвѣ употребява Basso continuo и създава концертиия пѣвчески църковенъ стилъ — за единъ или два гласа съ органенъ басъ. Освенъ това, писалъ: е меси, мотети, мадригали, канцонети, канциони и пр..

Виардо-Гарсиа, Полинь Мишель Ферднандъ — Viardot-Garcia, Pauline Michelle Ferdinand — знаменита

Полинь Виардо

пѣвица и талантива компонистка. род. 18 юлий 1821 въ Парижъ, умр. 15 май 1910 с. т., ученичка на своя баща — прочутиятъ пѣвчески педагогъ Маноси Г. по пѣние и пиано, по късно и на Листъ. Още съ първото си излизане въ Брюкселъ, като колоратурна пѣвица презъ 1837 — (и на следната година и въ Парижъ) се започва триумфалния ѝ успѣхъ по цѣла Европа. На върха на славата си презъ 1862 тя се оттегля отъ публично излизане и живѣе промѣнливо въ Парижъ и Баденъ-баденъ. В. се е славилъ съ голѣмия обемъ на гласа си (F—с⁴) и съвършената си техника, достиг-

нала такова стѣпало, че е могла да пѣе цигулковитѣ концерти на Берлио, етюдитѣ на Шопена и Тартиниевата „Дяволски трели соната“ — съ една забележителна лекота. Писала е пѣсни и нѣколко опери. Нейната дъщеря **Луиза В.** — сжщо пѣвица педагожка и компонистка, е преподавателка по пѣние въ Петербургската и Хоховата (Франкфургъ) консерватории, напоследъкъ въ Берлинъ; писала: една опера, камерна музика, една кантата и пѣсни.

Вибраре, ит. Vibrare, vibrissare — вибриране, трептене (на струнитѣ), тремолиране при пѣние и струнитѣ инструменти.

Вива воче, ит. Viva voce — съ силенъ гласъ (букв. съ живъ гласъ).

Вивалди, Антонио — Vivaldi, Antonio — знаменитъ цигуларъ и оперенъ компонистъ, род. 1680 въ Венеция, умр. 1743 с. т., отначало цигуларъ въ църквата „Св. Марко“ а после директоръ на девическата консерватория „Ospedale della pietta“ — до смъртта си. В. е билъ посветенъ въ духовенъ санъ и, поради червенитѣ си коси, е билъ наричанъ „червения калугеръ“. Голѣмото негово значение лежи въ това, че той изгради положената отъ Торели и Албиниони форма на соловия цигулковъ концертъ. Творенията му сж, главно, цигулково и оперна музика: множество цигулкови сола, концерти, триа за 2 цигулки и чело, сонати съ басъ; концерти за флейта, цигулка, виола, чело и басъ; концерти за 4 цигулки, 2 виоли, чело и органенъ басъ, и повече отъ 20 опери. Йох. Себ. Бахъ е преработилъ 13 цигулкови концерта на В. за пиано и органъ.

Виваче, ит. Vivace — живо, бързо.

Вивачисимо, ит. Vivacissimo — много бързо, най-бързо.

Вивеца, ит. Vivenza — живостъ.

Виво, ит. Vivo — живо.

Вигорозо, ит. Vigoroso — силно, мъжествено.

Виде, лат. Vi-de — гледай, вижъ — когато се съкратява или изпуска при изпълнение нѣкакво мѣсто отъ една композиция, тогава въ началото на изпънатото мѣсто се пише **vi**, а въ края **de**.